प्रयुज्यमानेमयितामित्ययमर्थः हित्वाऽवद्यमिमंलोकंगंतामज्जनतामसीतियाभागवती भगवत्पार्षदरूपाशुद्धसत्त्वमयीतनुःप्रतिश्रुतातांप्रति भगवतामयिप्रयुज्यमानेनीयमाने आरब्धंयत्कर्मतन्निर्वाणंसमाप्तंयस्य आरब्धकर्मणोनिर्वाणमेवनिर्वाणंयस्येतिवा सपंचभूतात्मकोदेहोन्यपतत् अनेनपार्षदतनूनामकर्मारब्धत्वंशुद्धत्वंनित्यत्वमित्यादिसूचितंभवति ॥ २९ ॥ इदंत्रैलोक्यमादायउपसंहृत्य उदन्वतएकार्णवस्यांभसिशयानेश्रीनारायणे शिशयिषोःशयनंकर्त्तुमिच्छोर्विभोर्ब्रह्मणः अंतः मध्यमनुप्राणंनिश्वासेनसहविविशेप्रविष्टोऽहम् ततोऽवतीर्यविश्वात्मादेहमाविश्यचक्रिणः अवापवैष्णवींनिद्रामेकीभूयाथविष्णुनेतिकौर्मोक्तेः स्वायनेंऽभसीतिपाठे स्वायनेस्वस्यायनेअंभसि शिशयिषोर्ब्रह्मणइतिश्रीनारायणेनाभेद

प्रयुज्यमानेमयितांशुद्धांभागवतींतनुम्॥ आरब्धकर्मनिर्वाणोन्यपतत्पांचभौतिकः॥ २९॥ कल्पांतइदमादायशयानेंऽभस्युदन्वतः॥ शिशयिषोरनुप्राणंविविशेंऽतरहंविभोः॥ ३०॥ सहस्रयुगपर्यंतउत्थायेदंसिसृक्षतः॥ मरीचिमिश्राऋषयःप्राणेभ्योऽहंचजज्ञिरे॥ ३१॥ अंतर्बहिश्चलोकांस्त्रीन्पर्येम्यस्कंदितव्रतः॥ अनुग्रहान्महाविष्णोरविघातगतिःक्वचित्॥ ३२॥ देवदत्तामिमांवीणांस्वरब्रह्मविभूषिताम्॥ मूर्च्छयित्वाहरिकथांगायमानश्चराम्यहम्॥ ३३॥ प्रगायतःस्ववीर्याणितीर्थपादःप्रियश्रवाः॥ आहूतइवमेशीघ्रंदर्शनंयातिचेतसि॥ ३४॥ एतद्ध्यातुरचित्तानांमात्रास्पर्शेच्छयामुहुः॥ भवसिंधुप्लवोदृष्टोहरिचर्याऽनुवर्णनम्॥ ३५॥

विवक्षयोक्तमित्यवगंतव्यम्॥ ३०॥ प्राणेभ्यइंद्रियेभ्यः अहंमरीचिमिश्राः तन्मुख्याऋषयश्चजज्ञिरे॥ ३१॥ येकर्मिणस्तेबहिर्नयांति तपआदिभिर्ब्रह्मलोकंगतास्त्वंतर्नयांति अहंतुमहाविष्णोरनुग्रहात् अखंडितब्रह्मचर्यव्रतःसन्नंतर्बहिश्च पर्येमिपर्यटामि क्वचिदप्यविघाताअप्रतिहतागतिर्यस्यसः ॥ ३२॥ किमितिपर्यटसि ईश्वराज्ञयालोकमंगलार्थमित्याह चतुर्भिः देवेनेश्वरेणदत्ताम् स्वरानिषादर्षभगांधारषड्जमध्यमधैवतपंचमाइतिसप्तएवब्रह्म ब्रह्माभिव्यंजकत्वात् तेनविभूषिताम् स्वतःसिद्धसप्तस्वरामित्यर्थः मूर्च्छयित्वामूर्च्छनालापवतींकृत्वा ॥ ३३॥ स्वप्रयोजनमाह प्रगायतइति ॥ ३४ ॥ परप्रयोजनमाह एतद्धीति मात्राविषयास्तेषांस्पर्शाः भोगास्तेषामिच्छया आतुराणिचित्तानियेषांतेषां हरिचर्याऽनुवर्णनंयत् एतदेवभवसिंधौप्लवःपोतः नकेवलंश्रुतिप्रामाण्येन किंत्वन्वयव्यतिरेकाभ्यांदृष्टएवेत्यर्थः ॥ ३५ ॥